

Krakowska

ORGAN KOMITETU WOJEWODZKIEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

R o k X X
Cena 50 gr
Wyd. ABCD
I E F G

KRAKÓW
1 lipca
1968 r
Nr 155 (6332)

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Gazeta

P O N I E D Z I A Ł Ą K

Nie jest dla nikogo tajemnicą, że Polska to kraj zasobny w zabytki ale chyba nie wszyscy zdają sobie sprawę z tego, jak wiele cennych i pięknych niegdyś pałacików czy zamków stoi teraz bezpańsko; puste, porośnię trawą, zdane na łaskę kapryśnej przyrody; czekają na kogoś, kto zaopiekowałby się nimi i przywró-

przykład nie wymaga dalszych komentarzy.

*
Korzkiew jest dla nas symbolem wysokiej próby akcji społecznej i najlepszym dowodem tego, że studentów stać na ratowanie ginących pomników historii. Ale dziesiątki dalszych zabytków ciągle czekają na mecenasów, a konserwatorzy apelują o pomoc w ich ratowaniu.

Lidia Jedlińska

Studenci opiekują się zabytkami

cił blask dawnej świetności. Dla niektórych zabytków los bywa niekiedy łaskawszy. Łaskawszy, bo nareszcie ktoś się nimi zajął! Ale czy do prawdy np. PGR jest w stanie zapewnić należytą ochronę zabytku? Często bowiem zdarza się, że wiekowe budowle włodarzone są właśnie przez PGR-y i zamieniane na obiekty o charakterze gospodarczym...

*

W podkrakowskiej miejscowości Korzkiew, na szlaku dawnej linii obronnej Piastów, znajduje się zamek; zbudowany na przełomie XVI i XVII wieku przez Jordanów herbu Trąby, został około roku 1760 zniszczony przez Wodzickich, którzy urządzili w nim wielki spichlerz. Ich następcy — Guzińscy, aby uniknąć płacenia podatków, rozebrali dach zamku. W ten sposób zabytkowa budowla została doprowadzona do ruiny, a reszty dokonał czas.

Cóż więc pozostało z dawnej świetności renesansowego zabytku? Niestety — tylko ruiny... Na szczęście Korzkiew znalazła mecenasów z prawdziwego zdarzenia. Są nimi studenci Akademii Górniczo-Hutniczej i Politechniki Krakowskiej z pracownikami naukowymi — doc. Małeckim i doc. Sitkiem na czele. Przystąpiono do pracy — zostały wykonane plany, szkice i inwentaryzacje, odgruzowano teren oraz górne piętro zamku, założono kraty w oknach, zabezpieczono wejście do Sali Rycerskiej. W niedalekiej przyszłości ma tu powstać muzeum zamków jurańskich oraz kawiarnia, z której będą zapewne ochoczo korzystać liczni turyści.

Dodajmy jeszcze, że plan inwestycyjny przewiduje założenie parku przyzamkowego, a w budynkach podworskich (należących niegdyś do właściciela zamku) — stacji turystycznej.

Faktem godnym podkreślenia jest wydatna pomoc korzkiewskiej młodzieży, która pod wodzą p. Augustyniacha — kierownika tamtejszej szkoły — waleśnie przyczyniła się do uporządkowania terenu. I chyba ten

Dla przyszłych architektów, budowniczych, geodetów, historyków sztuki, plastyków widzę tu szerokie pole do działania. Wprawdzie sam zapal i dobre chęci nie przywrócą dawnej świetności zabytkom; niezbędne są tu także pewne kwoty pieniężne. Ale może i te trudności dałoby się przełamać?

Nasuwa się jednak pytanie: czy sama akcja rekonstrukcji, konserwacji nie będzie przyszłościową sztuką dla sztuki?

Czy opłaci się włożony trud i zainwestowane pieniądze?

Nie postuluję wprawdzie zorganizowania żłobków czy przedszkoli, gdyż w takim przypadku całość przedsięwzięcia mijałaby się z celem, ale wydaje mi się, że byłoby nie od rzeczy pomyśleć o dobrze zorganizowanym Domu Pracy Twórczej czy ognisku artystycznym, w którym mieliby oparcie np. muzycy, plastycy czy ludzie pióra? A gdyby tak „wyjść w szeroki świat” z wieczorami wawelskimi?

A czy np. studenci nie wypoczywaliby z pełną satysfakcją w obiekcie przywróconym do życia własnymi rękoma? O ileż ciekawsze, pożyteczniejsze i atrakcyjniejsze stałyby się wakacyjne praktyki, spędzone przy odbudowie zamku!

PS. W jednym z niedawnych numerów Tygodnika studenckiego „POLITECHNIK” proponowano podjęcie akcji, zmierzającej do odratowania studenckimi siłami i środkami jednego z „bezańskich” zabytków. Postulowano, aby odrestaurowany obiekt przeznaczyć np. na dom wypoczynkowy dla studentów.

Inicjatywa ta godna jest niewątpliwie uznania i... wszechstronnego rozważenia (przede wszystkim przez organizacje studenckie, a zwłaszcza koła naukowe). L.J.

Tak wyglądał zamek w Korzkwi

Rys. Jan Gumowski